

(המשך מעמוד 7)

מישאלות חסרות בסיס, למרות שבמערך עדי קיוו לנס. התחיה התפעלה, חנן פורת הבטיח לליכוד להימנע. במשך היום התברר שמלמד, כהרגלו, חזר בו מאימו וששני אנשי תל"ם לא יגרמו לפילת בגין.

שימעון פרס הפסיד, כמו תמיד. אך הפעם גנע לא רק בעצמו, אלא גם בשרידי שמו הטוב של המערך. רבים במפלגה יודעים שהם ישלמו בקלפי ביום הבחירות על הקנוניה של העברה לין ופרץ למערך. אילו הצליח פרס בנכות מעשה המקרה וממכר להפוך ראש-ממשלה, ספק אם מישהו היה זוכר את שתי הדמויות הי אפרות אלה. אחרי שפרס נשאר יושבי ראש אופוזיציה, ידבק בו שמם של שני העריקים לתמיד.

השאלה הגדולה, שאותה לא שאלו כי מערך ערב ההצבעה, היתה מדוע בכלל יהיה כדאי למפלגות הדתיות לתמוך בי מערך. אם מדובר במסד"ל, היא הצטרך להתייצב ביום הבחירות לפני הבהירים שלה ולהוכיח מה הצליחה להשיג ממשלת פרס. שלא קיבלה מבגין. כלומר, הישגים בשני תחומים: התחלות רבתי בגדה הי מערבית וחקיקת חוקים דתיים בכנסת. ספק אם קואליציה בראשות המערך, שהיתה רוצה לספק למסד"ל אליבי בשני תחומים אלה, היתה מחזיקה מעמד.

קשה להאמין, אך כך אירע: במערך השתעשו באשליה, כי ניתן יהיה להשיב במיטה אחת - מיטת-סדום - גם את המערך על שניו ואת ר"ץ.

לישכת מפלגת העבודה נתנה ידה לי מאמציו של פרס, והורדה לדון ברעיון הבוסר של משה דיין בדבר האוטונומיה החד צדדית. רק כדי שתל"ם לא הצטרף לקואליציה עם הליכוד, די היה בחיוך קל מצד המסד"ל כדי שהלישכה תתכנס שנית, לדון בהרחבת ההתנהלויות בשטחים. בי שבו זה לא התנהגה לישכת מפלגת העבודה כמו המוסד העליון של מפלגה פוליטית, אלא כוועד-פועל של קבוצת רודפיי-ליטון בכל-מחיר. המוננים להחליף את מצעם בכל רגע כדי לקנות עוד ח"כ.

המסד"ל לא הציגה עצמה למכירה, ולי פרס נותר עוד פטנט אחד, שהוא אגב, המעשי מכולם. אם לא בהצבעת אי-אמון זה, אפשר יהיה להפיל את הממשלה בהצבעת אי-אמון אחרת ולהקים ממשלת מיעוט. זו תיפול אחרי זמן קצר. מאוד, וא ניתן יהיה להעביר בכנסת חוקי-בחירי רות. ההישג יהיה שהמערך יתמודד בי בחירות מוקדמות, כשעל ראשו של פרס טערת ראש-הממשלה, גם אם זו ממשלת מעבר. ההנחה היא שגם המסד"ל תסכים לבחירות מוקדמות, ובזמן קיומה של ממשלת-תחלופה יצליח המערך, כיוונו אירודור בזמנו, לקנות את ההמונים.

הבעיה בחשבון זה: המסד"ל חוששת מאוד מבחירות מוקדמות. ללא הסכמתה יכול אולי פרס להקים ממשלת מיעוט לאומי, אך לא יוכל לגייס רוב בכנסת שתמוך בחוקי-בחירות. אותו מיכשול בי דיוק, בדמות ששת הח"כים חובשי-הכיפות, ניצב כיום לפני מנחם בגין, שרמז לא פעם כי רצונו בבחירות חדשות. בעיה נוספת בחשבון זה: רתיעתו של פרס עצמו מפני בחירות.

עולם

עויין ואכזר

אם יש אדם אחד בכנסת הנוכחית שהמילה בחירות מעבירה בו חלחלה, הרי הוא שימעון פרס. בינו לבינו ברור לו שגם אם מפלגת העבודה תעמיד אותו שוב בראשה, הוא לא יצליח להרכיב ממשלה, משום שהצביע שגא אונת. במיקרה הגרוע, יתכן אפילו שמיפלגתו לא תבחר בו כמס' 1. עוד שתיים שלוש יבשות, כמו פרשת לין ופרץ, ויתכן שבי הצבעה בוועידה יוכל יצחק רבין, יריבו הניצחי, לנצח ברוב קטן. בימים אלה זכה רבין בניצחון מוסרי חשוב: הוא לא היה מעורב בגניית הח"כים.

מה שמפחיד את פרס ביותר, אולי אפילו יותר מכחירתו, הוא חודש מאי בשנה הבאה. אז ימלאו חמש שנים לכהונתו של יצחק נהן כנשיא המדינה. אם לא יבשלו גבון לכוון קדנציה נוספת בתפקידו, יאלץ פרס לעלות לרגל אל הנשיא היוצא ויבקש שלא ישכח את חברותו מימי רפ"י, וישמור על איות תיק בממשלה שהוא יקים. אם אישיותו של פרס לא היתה כה בלתי-אהודה, היה בוודאי זוכה לרומי

כולם: פוליטיקאי בי-שיגדא, מוקף סכנות מכל עבר, חי בעולם עויין ואכזר.

בלית ברירה רואה פרס ב-28 ביוני 1983, (כפי שפורסם לראשונה בתקשורת, העולם הזה 2333) תאריך מתאים לבחירות. מועד זה מוסכם גם על הליכוד, המוכן לצאת בכל רגע לבחירות, וגם על המסד"ל, משום שאז תימלא שנה לתהליך שיקומה. המת-חיל בימים אלה.

החשוב הוא שבתאריך זה לא יוכל נבון להיות מועמד מטעם המערך. הנשיא כבר אמר באופן ברור, שאינו מתכוון לפרוש מתפקידו לפני סיום הקדנציה.

ה"יהודונים"

של לין

אם חשב פרס שבועותיו במפלגה נגמרו, צפויה לו חזית חדשה:

כאשר הודיע אמנון לין שהוא עוזב את הליכוד ועובר למערך, הוסיף: "אני מרגיש שאני שב הביתה". ביחד עם המנדט שלו הוא הביא למערך מיסמך כשתמבר, אצלם ללא כל עירעור. היתה זו חוברת דקה פרי עטו של לין, שפורסמה בחיפה ביוני 1980. היא עסקה בהצעות לפעילות בקרב ערביי ישראל.

עיון בחוברת זו, שפרטיה לא פורסמו בשום עיתון, יכול להעלות חיוך על פני הקורא אותה, על השיטחיות והמגמתיות שלה. אך חיוך זה קופא מייד כשתמבר, שחוברת זו, שאפילו הליכוד לא קיבל את תוכנה, היא היום מיסמך רשמי של מפלגת העבודה בכל הקשור ליחס לאור-חיים הערבים. לדעת לין הסיבה להתגברת "הגורמים הקיצוניים" בקרב ערביי ישראל היא הוויכוחים בחברה הישראלית על עתיד השטחים הכבושים. לצד "התפוררות חבר-תית" שבאה לידי ביטוי בשיתח לוחמים ובמלכת האמבטיה.

במקום אחד הוא מסביר מה חושבים באש"ף, בחדרי-חדרים, על הישראלים שתומכים בהקמת מדינה פלסטינית לצד ישראל: "הם בנייהם מדגישים במידה רבה של ליגלוג: נשתמש ב"יהודונים" האלה ככלימון שורקים אותו לאחר ש-סחטו ממנו את מיצו". בהמשך מונה לין את הגורמים הלא-ציוניים שפועלים ברחוב הערבי: "הייתי מציע לכולנו לראות ברכ"ח את הגורם אשר עלול בריגעי מיבחן קריטיים לישראל להנהיג את הציבור הערבי כולו למרי אורחי ולמאבקים אלימים אם תתקבל ההוראה ממוסקוה".

כדי למנוע זאת מציע לין חזרה לימי שיטת המקל והגזר: מתן כסף רב מאוד לחוגים המתונים, ענישת אותם שאינם משלימים עם מדיניות הממשלה. אף במחיר חקיקה מיוחדת בכנסת.

כאשר בא לין לדון על הרכב האוכלוסייה הערבית בישראל אי-אפשר שלא לגחך: הדרוזים והצ'רקסים אינם ערבים, ולכן יש לראות אותם חלק בלתי-ינפרד מהחברה היהודית. הבדווים, לעומתם, שאיתם צריך היה להגיע להסדר-קרקעות, הם משום מה ערבים, למרות שחלקם משרתים בצבא, ול-כן אין להיכנע לסחטנות בעניין האדמות. גולת הכותרת של לין היא בפרק ה-חינוך. אסור שדרך תוכניות לימודים ילמדו הערבים, שנאת ישראל ושנאת היהדות. הוא מציע למעשה צנוורה על ספרים ודיעות, כמקובל בשטחים הכבושים. כאן הוא אף מוסיף שמי שתומך באש"ף לא יוכל להיות מורה. עובד-ציבור או סטודנט. בנקודה זו הוא מתקרב לדיעותיו של צחי הנגבי, איש התחייה.

זהו הנודניה שיקבל המערך, ביחד עם לין. מה שלא ברור הוא איך יסתדר עם זה אנשי מפ"ם, ועשרות אלפי הערבים שהצביעו עבור המערך.

במערך דבק ס'רחון הקנוניה המכוערת שעשה עם שני ח"כים עלובים, ועוד תמורת הבטחה מקומת ריאליים ברשימה הבאה לכנסת. האחראי להחלק המביש היה שיי-עון פרס בכבודו ובעצמו, וברור שהוא ישלם על כך ביום הבחירות. הכנסת הנוכחית - עד לעריכת בחירות, במועד זה או אחר - תהיה מועדת לנס יוונת בלתי-פוסקים מצד פרס להפיל את בגין ולשלוט בתחתי, כשבכל פעם המחיר יהיה מדהים יותר. וכך, בעוד הכיבוש הדיכוי נמשכים, החברה והכלכלה הישראלית מתפוררים. ממשך האיש, שלעולם הוא רק מפסיד, לחשב חישובים שלעולם אינם מצליחים, להגיע למיספר 61. בן-ציון ציפריין

היא: "בעלי ניסה לאנוס אותי, שכב

, איים לרצוח אותי"...

הוא: "אשתי היא פרועה ומופקרת,

אשתאשת בסמים ובוגדת בי..."

תמי בוגד

במי?

ז'ונה! מוספדת! מלוכלכת! מר דינת עם כל העיר!"

ביטויים אלה לא לוקטו מן הרחוב. הם מופיעים במיסמכים שהוגשו לבית המישפט המחוזי בתל-אביב.

הדוגמנית הוותיקה סמדר דרור טוענת, בתצהיר שהגישה לבית-המישפט, כי בעי-לה, המיסעדן אברהם ("אבי") ארכיב, הוא שהשיע כלפיה את דיכרי הניבול. בכתב-התביעה, המלווה בכמה תצהירים נוספים, היא מטיחה כנגדו האשמות פלי-ליות כבדות, הכוללות נסיון אונס, תקיפה, קיום יחסים עם אחותה הקטינה, אימים ברצח, חבלה ברכוש ועוד שורה של טענות אחרות.

סמדר מיוצגת על-ידי עורכי-הדין מנשה בר-שילטון ושרית גולן.

הבעל, המיוצג על-ידי עורכי-הדין יוסף שלוש ומאיר מורגנשטרן, מעלה שורה של האשמות נגדיות. "במיסגרת עבודתה התנהגה התובעת בצורה פרועה ומופ-קרת" נאמר בכתב-ההגנה שהגיש לבית-המישפט. "תוך שהיא מצטלמת בסידרה ארוכה של צילומי-עירום, מבלה בילויים שונים ומשונים עם אלמנטים מפוקפקים ואנשי העולם-התחתון... האשה משתמשת, באורח קבוע, בסמים משכרים האסורים על-פי החוק. אלה מסופקים לה על-ידי מכריה.

"בניגוד לרצונו של הבעל וללא ידי-עתו, ביצעה האשה הפלה מלאכותית. עקב הפלה זו היא הפכה עקרה ואינה מסר-גלת ללדת ילדים נוספים, על אף רצונו העז באלה. מאז ביצוע הפלה הפך אורח חייה של האשה לפרוע ולבלתי מוסרי ותור, עד שכיום מן הנמנע להוסיף ולח-יות עימה בצוותא כבעל ואשה."

גם אתה

לא צדיק!"

יום החמישי בשבוע שעבר הציגו פרקליטיו של אבי ארכיב, לפני השור-פט חיים פורת, תצלום שפורסם לפני שלושה שבועות בהטולס הזה. בתמונה נראית סמדר דרור לבושה במינסקי שורטס מעור, מגפיים מסומרות וגרבי רשת, כשהיא חבוקה עם שלום פנסטר, דוקטור למחשבים. הם צולמו ברחבת הירוקודים של מועדון קיס בתל-אביב. הבעל, החוסר שלאשתו הדוגמנית יש רומן עם פנסטר, הביא את התמונה כהו-כהה וטען שסמדר ביצעה מעשה כיעור בכך שהצטלמה בירכיים חשופות.

השופט פורת התבונן בתצלום בעיון, אך לפני שהספיק לקבוע עמדה בעניין, קפץ עורך-הדין בר-שילטון והציג תמונה אחרת, שבה נראה הבעל שוכב על החוף לצד נערה בביקיני. כשראה השופט את הצילום, ביצע תנועת ביטול בידו ואמר לבעל: "אני רואה שגם אתה לא צדיק!" המריבות הנמשכות בין בני-הזוג הפכו כבר לסיפור רכילות קבוע. לפני שנתיים עלו נישואי השניים על שירטון. סמדר, שטענה כי בעלה אינו מניח לה לעסוק בדוגמנות בשל קנאות שאינה יודעת גבול, הגישה נגדו תביעה למוונות. אחר-כך הגיעו בניניהם הצדדים להסכם שלום-בית. לפני שמונה חודשים הגיש ארכיב תביעת-גירושין לבית-הדין הרבני. התת-דינת גירושין זו נמשכת עד היום. בינתיים הגישה סמדר לבית-המישפט המחוזי בקשה להוצאת צו-מינעה, שיאסור על בעלה להיכנס לדירת הפנסהאוז שלהם.

אבי וסמדר ארכיב, זבל אורגאני

ברחוב מהר"ל 13 בתל-אביב. הבקשה לא נענתה, ותחת זאת הוציא בית-המיש-פט צו-הפרדה, שלפיו מחוייבים בני-הזוג להתגורר בחדרים נפרדים בדירתם, כאשר לאיש מהם אסור להיכנס לחדרו של האחר. כך הם מתגוררים כבר יותר מחצי שנה. עתה תובעת הדוגמנית להוציא את בעל-האשה ללא כללי מן הדירה. "ביום חמישי, ה-29 באפריל 1982. בשעה 5 לפנות-בוקר, הגיע בעלי הביתה, כשהוא מסומם ושתוי, טוענת סמדר בתצהיר שהגישה לבית-המישפט. "בעלי פרץ את הדלת לחדר שבו אני ישנה על-פי צו-ההפרדה, שניתן על-ידי כבוד השופט פורת, והחל מאיים עלי. בעלי צעק עלי, זונה, מלוכלכת, היום אני רוצה לשכב איתך". "ביקשתי מבעלי לעזוב את החדר. בעלי השיב כי, אני חייב לאנוס אותך". ביקשתי מבעלי שיצא מן החדר, ואז הוא לקח את הכרית, כיסה בה את פני כדי שלא ישמעו את צעקותי, מנע ממני לעשות גרם לי להרגיש הנק. בעלי איים עלי שהוא ישלח כנופיה, שתפרק אותי כדי שלא אמות. בעלי התחיל לקרוע את הוילונות בחדר-השינה, פיזר אפר ויצא מהחדר כעבור כדקה חזר בעלי לחדר, הוציא את אבר מינו, התעקש לאנוס אותי וקרא לי זבל אורגאני". "המשכתי לבקש מבעלי לעזוב את החדר בעלי לקח מגף עור שלי והיכה אותי בחזה, בכתף, ברגליים, בבטן התחתונה בפנים ובצוואר". לבית-המישפט הוגשו אישורים רפואיים על החבלות הגופניות